

VESZPRÉMI MEGYEI ÚJSÁG

Politikai lap. — Megjelenik minden esütörtökön és vasárnap.

Előfizetési árak: Egész évre 16 kor. Fél évre 8 kor.
Negyed évre 4 kor

Lelkészek, tanítók, községi jegyzők 12 koronáért
kapják a lapot.

Egyes szám ára 16 fillér.

Felölös szerkesztő és laptulajdonos:

Uj. Matkovich László.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Veszprém, Kossuth Lajos-utca 22.

Telefon: 174.

Csütörtökön, pénteken, vasárnap és hétfőn a lapok
az utcán is árusítatnak.

Jobbra-balra.

Hja, a politika kiméletlen és durva! — szép, szebb és legszebb hölgyeim. Ahhoz hozzá kell edződni annak, aki részt kér belőle magának. Hogy a téren a *feministák* — de csakis ezek s nem a *nők* általában! — elég edzettek, azt bizonyítja az a kiméletlen harcmodor, amelyet ők is meghonosítottak s amivel szerencsésen el is buktak. Már t. i. a választójogban. — Hát persze, hogy nem igazság, amikor egyes pártok vékéért bűnhődik az egész tömeg, de hát persze, hogy mégis igazság volt, hogy ezért buktak meg. Mert ha a feministák az *egész* magyar nő-társadalom felfogását képviselik volna, akkor nem is szavazhatták volna le őket a férfiak. Mivel azonban csak a *saját* követelésük volt a női választójog s nem valamennyi magyar nőé, teljesen igazságos tehát, ha ennek a valamennyinek a véleménye győzött s nem a néhány feministáé. — De azért nem kell elkeseredni szép hölgyeim! Ha a jövőben is olyan erélyt és kitartást tanusítanak — a főzőkanállforgatás és a pólyavarrás terén, amilyenek tanujelét adták eddig a nőietlen szerepekben, egészen bizonyosan megoldódik a választójog kérdése. Nem ők fognak ugyan képviselőt választani, hanem őket fogják választani — feleségül. S ez politikai siker is lesz, mert diadalmasan reácafolhatnak az öreg Polónyi gomba közbeszólására.

Külgügyminiszterünk a háborúról és a békéről.

Gróf Burián István, Magyarország és Ausztria közös külgügyminisztere — amint legutóbb röviden jeleztük — tájékoztató közlést intézett a két állam miniszterelnökéhez a *háború és béke* ügyéről, a monarchia politikájáról s általában a helyzetről. A kiváló államférfiu kijelentései, amelyek — bécsi hiradás szerint — nemcsak gróf Hertling német birodalmi kancellárnak a birodalmi gyűlésben jul. 11.-én tett nyilatkozatával kapcsolatosak, hanem *következményei ellenségeink békeszándékának*, — épp annyira férfiasan határozottak, amennyire tárgyilagosak és *engesztelékeny* szelleműek.

Mint hogy a külgügyminiszter közlése oly kérdéseket ölel át, amelyek hazánk legkisebb zugának lakosait is épp oly közelről érdeklik, mint a főváros és vidék nagyobb városainak lakosságát; mivel továbbá az ántánt-nak benne megjelölt alattomos aknamunkája *szoros kapcsolatban áll azzal a hazafiattal, sőt hazaáruló politiká-*

val, amely éppen a kevésbé tájékozott vidéket szemelte ki áldozatául, — szükségesnek látjuk azt lényegében, kevésbé diplomatikus nyelven, de talán annál érthetőbben olvasóinkkal mi is megismertetni. Mert ha a fővárosi lapok naponkénti hiradása mellett egy vidéki hetilapnak nem is lehet feladata a háborús eseményeknek részletes közlése, de igenis *kötelessége* azok nevezetesebbjével foglalkozni és azok felett olvasóit tájékoztató bírálatot is gyakorolni. Amivel mindenesetre nagyobb szolgálatot tesz a cikkíró a közérdeknek, mintha önmagát felkenyvi a tudomány és bölcsesség kizárólagos apostolának, a vidéki sajtó feladatáról szerkesztő folytatásos vezércikkeket és kelt általuk unalmát, bosszúságot vagy — legjobb esetben — szánakozó mosolyt olvasói körében.

Alább következik külgügyminiszterünk közlése, amelyet — miként már fentebb is jeleztük — a német birodalmi kancellárnak hasonló *békekész* nyilatkozata s az a nagyfontosságú kijelentése előzött meg, hogy *Németország nem szándékozik Belgiumot megtartani*, csupán nem tűrheti, hogy olyan ország legyen, amellyel ellenségeink szabadon rendezkednek.

Gróf Burián külgügyminiszter azzal kezdte közlését, hogy nem könnyű a *jelenlegi világ-helyzet* képét nyújtani s a történeket folytonos ismétlése nem vezet célhoz. A háború már nem az *eredeti* okok miatt tört. A jelek szerint az ellentétekben *belső átalakulás* kezdődik. Aközponti hatalmak sikerei dacára ma sem törekszenek másra, mint arra, hogy az ellenség *békehajlandóságát* kiküzdjék.

Ellenségeinknek három csoportba foglalható *hadicéljai*, amelyekkel a *vérontás* továbbfolytatását próbálják igazolni, a következők: 1. *Állítólag* valamennyi nép szabadsága és világszövetsége; fegyver helyébe döntőbíró; kölcsönös uralom kizárása. 2. *Területeink megcsönkítése, kivált Ausztria és Magyarország feldarabolása*, szóval *annexió*s törekvések. 3. *Megtörtés* velünk szemben, mert védelmezni — és pedig eredményesen — mertük magunkat. Erőnket *militarizmus*-nak nevezik s megcsönkítését hirdetik. 4. *Ellenségeskedés* legfőbb oka azonban a *területi kérdések*.

Az emberiség nagy céljaiért: az igazságosságért, szabadságért, becsületért, népek békéjéért és egyenjóságáért magunk akarunk sikra szállani, nem kérünk tehát leckét az ántánttól. *Alig is van ellenség* e tekintetben a küzdő felek diplomatái között, sőt Wilson jul. 4.-i túlzott nyilatkozatához is *sok tekintetben melgeri csatlakozunk*. Egyszer azonban már mindkét részről arra kellene kísérletet tenni, hogy *világosan tisztáztassék és kölcsönösen megállapítottassék*, vajjon mit kell még „az emberiség eme javai” mellett és azzal együtt érteni? De ez nem lehet ám úgy,

amint ellenségeink teszik, hogy a Keleten kötött békénke utolag belekapcáskodnak. Hiába akarják azt elriasztó például állítani; de különben sem kell ellenségeinknek Oroszország vagy Románia sorsára jutni, mert *mi bármikor készek vagyunk velük békéről tárgyalni*.

Ezután a *kárpótlás-ról* szól a külgügyminiszter. Ehhez elsősorban nem nekik, hanem *nekünk* volna jogunk, de a sorrend nem akadályozhatja a kibontakozást. Ellenben *megszámlink a békekészségünk*, amint a *mi birtokállományunkhoz akarnak nyulni* és tovább is Elzász-Lotharingiára, Trientre, Triestzre, a német gyarmatokra stb. fáj a foguk.

Ellenségeink nemcsak területünk megcsönkítését akarják, hanem monarchiánk *belső felbomlását* is. S mivel fegyverrel nem bírnak velünk, beleavatkoznak belső ügyeinkbe és hozzá nem értésről tanuskodóan beszélnek a mi nemzetiségi kérdéseinkről, mint hadicélok-ról; nem tudván azt, hogy több nemzetiségű államok nem a véletlen alkotásai, hanem *történelmi és népsőldrjai szükségéből* keletkeztek. Hiába akarják tehát erőből duzzadó szervezeteinket rongyokra tépni s e célból az *oktavian háborút* folytatni, fogadatián prókátorságukat visszautasítjuk, amint hogy *minnk sem avatkoztunk* soha az ő belső dolgaikba. Hogy néha felemleltették Írország, Egyiptom és India helyzetét, az csak a kölcsön visszadása volt és figyelmeztetés, hogy *sőpörjenek a maguk ajtaja előtt*. — Felemli még a külgügyminiszter azokat az aljas rágalmakat is, amelyek elterjesztése által a nemzeteket az uralkodó családai akarták ellentétbe keverni, a melyeket azonban a monarchia népei felháborodással utasítanak vissza.

Tovább kell tehát folytatnunk reánk-kényszerített védelmi harcunkat, mindaddig, amig szerencsésen befejezhetjük és *jövőkön biztosítva* lesz. Ez azonban *nem jelenti* azt, hogy szakadatlan politikai tevékenységet ne fejlesszünk ki a *békekészség* érdekében ott, ahol az hadi érdekeinket nem sérti. A „békeofenziva” kifejezést nem használja, mert félreérthető. De helytelen, hogy a diplomáciai tevékenységet és a hadviselést sokszor egymással ellentétesnek állítják, holott mindkettő ugyanazt a célt szolgálja. A diplomáciának kötelessége résen lenni és megragadni az „eredményes munkálkodás lehetőségére kínáló alkalmat”. A központi hatalmak *békekészsége* egy pillanatig sem fogja további sikeres védekezésünket gátolni, de *győzelmeink után épp úgy*, mint a szünetek alatt — újabb békajánlat *nélkül* is — emlékeztetni fogjuk ellenségeinket arra, hogy *ezt a háborút mi immár ok és cél nélkül való vérontásnak tekintjük*, amelynek ellenségeink visszatérő *embercsereit* bármely percben végtél vehetné. Ha ellenségeink nem területhódításért harcolnak, akkor csak szívalomharcot vívunk és kimerítik saját erejüket és a mienket, mert az új világrndet *békes együttműködéssel* sokkal inkább megvalósíthatnak. Vajjon nem oszlik-e el végre a vakságuk, amely négy év borzalmi után *mind mélyebb romlásba* kergeti a világot?

Reátér ezután a külgügyminiszter a *szövetségeseinkre* és hangsúlyozza, hogy bizalmunk ezek hűségében van. Ezért *keressük az utat az új német szövetség kiépítéséhez is*,

ami csak a régi barátság szorosabbra fűzése és bensőbbé tévése lesz.

Szövetségünk célja kizárólag *defenzív* jellegű. Nemcsak politikai viszonyunkat szabályozza, hanem gazdasági, katonai stb. kérdéseinknek összhangját a változott viszonyokkal és tapasztalatainkkal, meg Lengyelország sorsával kapcsolatos kérdéseket. A *legösszintőbb szövetségi hűség*ről van tehát szó Németországgal, de a szerződő hatalmak *szuverenitásának, teljes egyenlőségének és függetlenségének* külső formában és belső tartalmában leendő megtartása mellett. E szövetségünk *fenyegetést* vagy barátságatlanságot *más népek* irányában nem tartalmaz és nem ok ellenségeink csoportosulására. Sőt ha a népközi szövetség magaslatos eszméje megvalósítható lesz, már egy arra alkalmas szövetséget fog találni. Ez áll Bulgáriával és Törökországgal való szövetségünkre is.

Reánk nézve — végzi a külügyminiszter — *ma is az 1916. decemberi békeajánlatunk az irányadó.* Számtalan áldozattal bár, *örvendetlenül megvívjuk* önvédelmi harcunkat, *de állandóan készek vagyunk olyan megegyezésre, amely „népeink becsületét, fejlődésének szabadságát biztosítja.”* A háború folytatásának tehát *kizárólag* az ellenséges államférfiak megsemmisítő törekvései az oka, *népeiket jelszavakkal szédítik el s oly célokat tűznek maguk elé, amelyek csak egy világ romjain volnának elérhetőek.* Hogy ezt meg fogjuk akadályozni, arról a monarchia és szövetségeseinek szilárd ereje kezéskedik.

Közlését azzal zárja a külügyminiszter, hogy idézi királyunknak a római pápához mult év augusztusban intézett válaszszavait:

„Oly békére törekszünk, amely a népek további életét a *gyűlölködéstől és bosszúvágytól* megszabadítja és *nevezédek*eken át *megövíja* őket a *fejeres erőhatalom* alkalmazásához.”

Politikai hírek.

— Már megint a *tisztességtelen fegyver.* Ugylátszik akár állandó rovatot nyithatnánk e címmel a *Veszpréme gyi Egyetértés* közleményeinek méltatására. Mert nincs egyetlen cikke sem, amelyben ezt a hadiezközt föl nem fedezhetnénk. Legutóbbi számában, amelyet elkésve kézbesített nekünk a posta, az eddig gyakorolt igaznemmondási módszere helyett egy másikhoz, a hírlapi *hamisításhoz* folyamodik. Le-közli vezércikk gyanánt dr. Lipcsey Péter egri közjegyzőnek a Budapesti Hírlap jun. 30.-i 150. számában megjelent „A magyar földbirtokpolitika” c. cikkének *egyes részeit*, hogy aztán így kiálthasson föl nagy diadallal:

— Ha mi irunk, vagy beszélünk így — hát a t. munkapárti urak libabőrös teste borsózni kezd és torkuk szakadtából ordítják „lázáítás, demagógia”.

Hát a t. munkapárti urak teste egyáltalán nem libabőrzik a V. E. tollforgatásától, hanem e sorok olvasása után egyszerűen és higgadfan meg fogják állapítani csakugy, mint a *kiszagzádk is*, hogy a V. E. *megint* tisztességtelen fegyverrel akart ellenük vagdalkozni. Mert Lipcsey közjegyzőnek az általa kiszagzatott részekben kívül más is volt a cikkében. Pl. ez is:

— A zürzavar kellős közepébe *betörnek* a *vörös ingesek* vörös zászlóval. Most már *nem elég nekik a gyári munkás. Kivetik a horgot.* Hálójukban már bent evickél a földmives, az iparos, a kereskedő, a köztisztviselő. Meglátja ezt az egyik politikai párt, *szövetséget* két

velük s együtt mennek a vörös zászló alatt. Végigrohannak az országon. *„Jogot a népnek! Földet a népnek!”* — kiáltozzák.

Nem ismer *magára* a V. E. ebből az általa *kihagyott* cikk-szeletből? Pedig elég jól sikerült fotográfia!

Lipcsey Péter cikkére aztán ugyan-csak a B. H. jul. 3.-i 152. számában választott Buday Barna és erős kritika alá vette azt, amely „veszedelmesen hasonlít a nemzetközi szociáldemokrata párt ismert riadózához.” S nézzük, miként védekezik Lipcsey ismét a B. H. jul. 9.-i 157. számában Buday vádja ellenében:

— Őriási tévedése: az én magyar koponyám sem a magyar földbirtokpolitikában, sem másban *nem velle be a Jásziék receptjét.* Jásziék nem köszönik meg az én cikkeim támogatását. Mikor látom a súlyos helyzetben levő ország vergődését, látom éppen a nemzetközi szociáldemokrata párt *káros izgaldját*, látom a *Károlyi pártnak vele való szövetségét*, látom a seft túllengését és látom, hogy az ország szekeré kályuban akad meg, a *Házam jövője iránti aggodalom* ad a kezembe tollat s készlet írásra engem, aki hírlapírással *eddig nem foglalkoztam.*

Azután pontozatokban felel Buday Barnának. Ezek közül csak azokat emeljük ki, amelyekből kitétnék, hogy a radikális orvoslást sürgető Lipcsey nem azt a *célt* szolgálja, amit a V. Egyetértés.

— 1. Én a *rabló seftet* tartom hazám legnagyobb ellenségének. Ezt kell kiirtanunk s csak *azután* lehet belefognunk a földbirtokpolitika munkájába.

— 3. Az *altruista bankot nem támadtam meg.* De megirtam és vallom most is, hogy *bármilyen jótékony is*, mégis bank; a nép bizalmatlanul fogadja.

— 4. A földbirtokpolitika *kettős célt* szolgáljon: a többtermelést és a földmivesnek földhöz való juttatását. Azt írtam, hogy *csakis az a földmives* kapjon földet, akinek *elég ereje van a magyar föld kincsei fölemelésére* s *Buday Barna úgy tüntet föl, mintha én a mindénáron való földosztásnak volnék híve.*

Végezetül így ír Lipcsey Péter:

— Én maximálni akarom a földtulajdont, *de nem a Jásziék receptje szerint.* Az én receptem a magyar földet védi, a magyar népet segíti, s a többtermelést és a belterjes gazdálkodást szolgálja. Éppen ezért a földtulajdon maximuma *különböző* lesz. Fő elv, hogy a földbirtokos meg tudjon birkózni a többtermeléssel és a belterjes gazdálkodással s a föld népe magyar legyen. Ezzel segítünk a *küzködő földbirtokoson is, megmentjük a nagy történelmi multtal bíró „középosztályt”* a hazának s megakadályozzuk azt, hogy hadimilliomosok uralkodjanak itt, ebben az országban. Talpra állítjuk a *régi magyar középosztályt*, hogy *ereje legyen az ország vezetésére.* Azt hiszem, ebben Buday Barna is egyetért velem s azt hiszem, hogy ez az államnak kötelessége.

Vajjon a fenti szemelvények után is tapsol-e a V. E. Lipcsey cikkének olyan zajosan, mint ahogyan az általa kicsipkedett részeknek tette? Vajjon örvend-e annak, hogy Lipcsey azt a „nagy-történelmi multtal bíró”, „régi magyar középosztályt” akarja megmenteni, akiknek nemzeti egységünk fölött örökösö ivadékait a magyar bolsevikiek szekerétől V. E. széjjel akarja verni a képviselőházból? — Bizonyára nem.

— A nők választójoga. Szerdán tehát megeseit a nagy történet és a képviselőház többsége *leszavazta* nők választójogát. A miniszterelnök javaslatát is, meg azt a 10 javaslatot is, amit ezenkívül nyújtottak be a kérdés megoldására egyesek. És éppen ez a sokféle megoldási tervezet idézte elő a bukást: akik mellette voltak sem bírtak megállapodni a választójog mértékére nézve. Nemcsak benn a törvényhozótestületben, ahol a szavazás a képviselők legössze-visszább állásfoglalása mellett történt (kormánypártiak ellene, munkapártiak mellette stb. szavaztak) hanem kútn, a közvéleményben is. Igen sok kárt tett az ügynek a feminista erőszakoskodása, gyűlöletese, követelőzése és fenyegetése, amit a bukás után melegiben megtartott gyűléstükön is hangoztattak. Volt azonban egyetlen javaslat, amelyet egyhangulag szavazott le a munkapárt és kormánypárt nagy része, ez gróf Andrásy Gyulának, az a mefisztó tendenciájú javaslata volt, amely szerint a nők választójogát csak elvben fogadták volna el, de kötelezték volna a kormányt, hogy még az őszre külön törvényjavaslatot terjesszen elő a kivitelről. Erre Andrásyék névszerinti szavazást kértek (a többi javaslatnál csak felállással döntöttek) azzal a világos cézzel, hogy ha megbukik a javaslat, névszerint *tegyenek meg békélyegezve*, akik leszavazták; ellenben ha keresztül megy, akkor a választójog nem juthat nyugvópont-ra az őszig s akkor hiába egyeztet meg Wekerle Tiszával. No hát megbukott, most már lázithat ezzel is a vén mefisztó. — Különb humoros jelenetekben sem volt hiány a kérdés tárgyalása alatt. Meskó Zoltán kormánypárti képviselő például azzal vadalta meg Vázsonyi javaslatát, hogy a *szidónók* nek kedve z, ami ellen Vázsonyi Vilmos élénken tiltakozott s az ellenkezőjét igyekezett nagy derűtlenség között bebizonyítani. Akkor kedig Meskó a felett csodálkozott, hogy pesti urnók még most is reáérnek politizálni, ahelyett, hogy a falu gyermekeinek pólyát varnának. Polónyi Géza idézett fel élénk derűtséget azzal a közbeszólással, hogyha a nők választójogot kapnak, *nemcsak pólya, de gyerekek sem lesz!* Egyébként is a karzatot zsufooltan megtöltött feministáknak sürten kellett hallaniuk, hogy az egyke ellen apostolkodjanak ne a választójog mellett. — Meg kell még végül említenünk, hogy dr. Antal Géza, Pápa illusztris követe — addigi állásponjtához következetesen — a nők választójoga mellett szavazott.

Legjobb rejtkehely.

Hajdanában, ha háború volt, az emberek földbe ásták értéktárgyaikat, kincsokeket, pénzokeket, a zivalaros idők elmúltával aztán előkaparták, ha ugyan meglétek, de a legjobb esetben is csak ugyanannyi volt az. A harisnyába, szalmazsákbaréjtás, befalazás, a páncélszekrény és a legmodernebb safe depositeit is mind ugyanebben a hibában leledzik: nem gyümölcsözök benne a pénz. Még a takarékbetét is alig három százalékot hama-tozik mostanában.

Nem egyszerű feldevezése-e a mi korunknak, hogy a pénz, a magántőke számára a legjobb rejtkehely — a nyilvánosság? Ime, föl van találva a módja annak, hogy az állampolgár a maga kevés vagy sok pénzét a képzhető legbiztosabban megőrizze s ezenfelül a lehető legjobb jövedelmezését is biztosítsa annak. Sőt ugy van ez a dolog elrendezve, hogy amikor magunkra nézve a legalányonabban gondoskodunk a pénzünk elhelyezéséről, ugyanakkor a köznek, az államnak is, ezzel tehát magunknak másodsor is, igen értékes szolgálattal teszünk.

Ez a pompás rejtkehely a hadikölcsön. Most nyolcadikszor, de könnyen megesehetik, hogy utóljára s még csupán egy-két napig áll rendelkezésére mindenkinek. Aki felhasz-

nálja, az egycsöppel sem féltheti vagyonát a háború eshetőségeitől, az okos emberként, a jó hazafiként cselekszik és elejét veszi annak, hogy később majd bánkódást és szégyenkezést kelljen elszenvednie.

Hirek.

A győr—veszprém—dombóvári vasút elsőrangusítása.

Megírtuk, hogy a győri főispán e hó 15.-ére értekezletre hívta a győr—galánthai vasúti összeköttetés létesítése és ezzel kapcsolatosan a győr—veszprém—dombóvári vasút első osztályúvá tétele tárgyában Győr, Veszprém, Sopron vármegyék és Győr szab. kir. város kiküldöttjeit. Az értekezleten, amelyen a betegség miatt akadályozott főispán felkérésére Németh Miklós alispán elnökölt, vármegyénkből dr. Bibó Károly alispán, dr. Iklódy-Szabó János és dr. Óvári Ferenc megyebeli orsz. képviselők, gróf Jankovich-Bésán Andre közlélményező kormánybiztos, Veszprém város képviselőjében pedig dr. Komjáthy László polgármester és Kelemen Imre fűszerkereskedő-dohánygyáros, v. képviselő vettek részt. Dr. Höfer Vilmos Győr vármegyei főjegyző ösmertette az összejövétel célját és kiemelte, hogy az említett vasúti vonalak létesítése, illetőleg elsőrangusítása által — eltekintve az érintett törvényhatóságok belső érdekétől — vasutvilágpolitikai szempontok is szolgálva lennének, mert lehetővé tétetnének általuk, hogy az Északi tenger Magyarországon át közvetlen összeköttetést nyerne az Adriával.

A tárgyalás egyik első felszólalója dr. Iklódy-Szabó János, vármegyei nagyvárosnyi kerületének nagyteljeségű képviselője volt, aki Magyarország vasúti politikájával már évek óta behatóan foglalkozik s e kérdésre vonatkozó nézetének a képviselőházban elmondott tartalmas felszólalásaiban, valamint értékes hírlapi cikkeiben és külön kiadott füzetekben többszörösen kifejezést is adott. Neki a kitűzött cél megvalósítására Höfer-főjegyző által részletesen előadott javaslattól eltérő nézete volt. Ő ugyanis sokkal életrevalóbbnak találta a kérdésnek olyképen való megoldását, hogy a létesítendő győr—galánthai új vasútvonalrészhez Győrben csatlakozó győr—veszprém—dombóvári vonal Csak Jutas állomásig és nem egészen le Dombóvárig lenne e célra igénybe véve. Jutasról aztán az első osztályú tranzverzális vasút Veszprémen át a balatonparti vonal felhasználásával Alsóórszék vezetessék tovább és a budapesti—fiúmei fővonalba Somogy-szobbnál torkollana be. Ez annyival lenne célszerűbb, mert így a közlekedési vonal sokkal rövidebbre húzódnék, másrészt pedig a világforgalomba bekapcsolatnának a Balaton, amelynek a jéven nemcsak a fürdői, hanem a bortermelése is jobban beilleszkedhetnék a világkereskedelmbe.

Az értekezlet a városi képviselő nagy szaktudással előadott s pompásan megokolt javaslatához egyhangulag hozzájárult és elhatározta, hogy azt emlékiratban dolgozza ki. Ennek megszerkesztésére pedig felkérték magát a javaslattevő Iklódy-Szabó János képviselőt és dr. Höfer Vilmos győrmegyei főjegyzőt. A memorandumot gy. az érintett törvényhatóságok alispánjaiból és egy-egy orsz. képviselőjéből alakult szűkebbkörű bizottság fogja az országgyűlés képviselőházához, a kormányhoz és a keresk. miniszterhez eljuttatni, hogy az érdekelt törvényhatóságok

eme óhajjáról már most tudomást szerezhessenek, mivel az értekezlet értesülése szerint a Máv. utasítást kapott a keresk. minisztertől egy, a közel jövőre vonatkozó beruházási terv elkészítésére; kívánják tehát, hogy az új vonal létesítése már a tervezetben helyet foglalhasson. — Felkérték végül a szűkebbkörű bizottságot, hogy ezt a kérdést állandóan a legéberebb figyelemmel kísérje és tartsa felszinen, s amidőn arra a legalkalmasabb időt elérkezői lájja, az összes érdekelt törvényhatóságok bevonásával a fentemlített faktorokhoz vezessen egy monstre-küldöttséget.

Vármegyénk egyik nagylentőségű vasutvonalának kifejlesztése s ez által vármegyénk és székvárosának föllendítése terén tehát egy lényeges lépés történt előre. Megvalósul-e a szép terv vagy sem? — azt a bekövetkező események fogják eldönteni. Reménytel felt szívünk azonban mindenképp a Jegyzőintézet hálát érezheti dr. Iklódy-Szabó János nagyvárosnyi képviselő iránt, aki éles elméjével és jóakaró patriotizmusával megfogalmazott javaslata által gyönyörű perspektívát nyitott meg vármegyénk és Veszprém város jövőjének. Ez uton talán szanálhatók lesznek, hacsak részben is, azok az elkövetett hibák, amelyek vasúti politikánk terén a multakban elkövetettek.

— Személyi hír. Dr. Bibó Károly, vármegyei alispánja tegnap, 20.-án hivatalos ügyben Budapestre utazott. Ma, vasárnap este érkezik haza.

— Rendkívüli megyegyűlés. A holnap, hétfőn tartandó rendkívüli megyegyűlés — amint megírtuk — a királyné személye elleni rágalommal foglalkozó állást és a vármegye hódolatteljes üdvözlését fogja kifejezésre juttatni.

— Pápa város új polgármestere. Amint előre jeleztük, dr. Tenzlinger József, Pápa város új polgármestere e hó 17-én tette le az esküjét egy rendkívüli városi közgyűlés előtt, amelyen az azt összehívott dr. Bibó Károly alispán elnökölt. Az alispán felszólította az eskü letevésére az új polgármestert, akinek az eskümentát dr. Csoknyay János v. főjegyző olvasta elő, majd eskütelte után meleg szavakkal üdvözölte új tisztségében. Az új polgármester aztán szólásra emelkedett és nagyjában változta a már programjában előadottakat, hangsúlyozván, hogy immár elmúlt a beszédek ideje és a tetteké következik. A tisztikar nevében a főjegyző üdvözölte az új polgármestert, aki a közgyűlésen jelen volt nyugdíjazott Mészáros polgármestertől is meleg bucsut vett, biztosítván őt a jövőben is a tisztikar szeretetéről és ragaszkodásáról. A közgyűlés az alispán és az új polgármester lelkes eljenzésével ért véget.

— Közlelményező miniszteri értekezlet. A közlelményező miniszter dr. Bibó Károlyt vármegyénk alispánját a tegnapi napra értekezletre hívta meg Budapestre. Az értekezletéről, amelynek tárgya az 1918. évi terméskiosztás volt, legközelebb hozunk tudósítást.

— A veszprémi ref. egyházmegye közgyűlése. A veszprémi ref. egyházmegye évi rendes közgyűlése 1918. évi július hó 23—24. napján tartja meg Veszprémben a ref. egyházmegye tanácstermében, mely alkalommal a reformáció 400 éves emlékünnepelel megünnepelése céljából a ref. templomban istentisztelet lesz s ahnek keretében a templomban elhelyezett emléktábla is felfog leplezetni. Imádkozik és egyházi beszédet tart Fazekas Mihály felelősi lelkész, az emléktábla leplezése alkalmával pedig beszédet tart Demjén Márton veszprémi lelkész. Az istentisztelet

végeztével az egyházmegyei közgyűlést megnyitja dr. Segesdy Ferenc egyházmegyei gondnok s ünnepi beszédet mond Csajági Károly egyházmegyei világi főjegyző.

— A Modern Babaszinpad. Veszprémben. A Modern Babaszinpad, amely a 31-es hónapok javára rendezett jólétköncélt előadásokon közreműködött, egyszerre meghódította a veszprémi közönséget. Sokan voltak azonban, akiknek nem állt módjában az egy napi vendég szereplő társaság felléptét megtekinteni. Az Apolló mozgószínház tulajdonosa ezért szerződést kötött a Modern Babaszinpad igazgatójával s így az egész kis társulat teljesen új műsorral pntéken, e hó 26-án ismét vendég szerepel Veszprémben és pedig két előadás: d. u. 5 órakor és este 8 órakor. Jegyek már előre válthatók Szalai Mór üzletében, Rákócy tér 24. Telefon 20.

— Tanügyi bizottsági gyűlés. A veszprémi ref. egyházmegye tanügyi bizottsága e hó 23.-án gyűlést tart.

— Honvadásnapok. A Veszprémben jun. 29. és 30.-án rendezett „Honvadásnapok” javára a 31. h. gyalogezred özvegy és árva-alapja kezelőségének kimutatása szerint felülfizettek: Öz. Bibó Dénesné 30 K, Bokrossy főmérnök 15 K, dr. Bibó Kálmán 20 K, Csizó Károly altábornagy 30 K, Dolinka Tamásné 40 K, dr. Erdős 3 K, dr. Horváth főjegyző 15 K, gróf Jankovich-Bésán árvaalapra 2000 K, gr. Jankovich-Bésán honvédbiztosításra 2000 K, dr. Jánosi József 10 K, Istvánffy Miklósné 22 K, Kocsuba Emil 10 K, Lövy Béla 20 K, Lázár őrmester 100 K, Nemesné 5 K, dr. Óvári Ferenc 100 K, Parragh Gyula 20 K, Paskosy Mór 10 K, dr. Pax 50 K, dr. Rott Nándor megyéspüspök 500 K, dr. Rainprecht Antal 20 K, Szentkirályi Béla Jenő 15 K, Szalay S. hadnagy 6 K, Sanics Ferenc 250 K.

— Kabaréelőadások Balatonalmádiban. A Balatonalmádi Leányotthon e hó 27-én, a balatonalmádi ifjuság pedig aug. 3-án rendez vidámannak ígérkező kabaréelőadást Balatonalmádiban. Részletes programot a rendezőség bocsát ki.

— Megváltozott vasúti menetrend. A szombathelyi máv. üzletvezetőség a Veszprém és Jutas állomások között eddig d. u. közlekedett vonatokat menetrendjét megváltoztatta a következőképen: Veszprémből indul d. u. 2 ó. 5. p.-kor és Jutasra érkezik 2 ó. 16 p.-kor. Innét vissza indul 2 ó. 58 p.-kor és Veszprémbe érkezik 3 ó. 19 p.-kor. Veszprémből ismét indul 3 ó. 19 p.-kor és ez Jutasra érkezik 3 ó. 30 p.-kor.

VISZKETEG!

Rüh, sömör és mindennemű
bőrbaj biztos gyógyszere a

BORÓKA-KENŐCS.

Nem piszkít és szagtalan. Ára 3, 5 és 9 kor. Hozzávaló Boróka-zsappan 5 kor. Készíti Gerő Sándor gyógyszerész, Nagykőrös.

Veszprémben kapható:

Földes Lajos gyógyszerárban,
Kossuth Lajos-utca.

— Apolló mozi. A veszprémi Apolló mozgószínház jövő heti műsorát ma vasárnap „Egy éjszaka története” című apacs dráma nyitja meg. Kedden „Az aranyfutár” című 3 felvonásos érdekes dráma következik, csütörtökön „A tücsök” című 3 felvonásos dráma előadása lesz, amelyben a főszerepet Desmond Olga a híres táncművésznő játssa. „A tücsök” a hasonnevű szinpad műből készült s a kedves falusi drámát a felvételek szépségei teszik még érdekesebbé. Pénteken a budapesti Modern Szinpad vendég szerepel. Szombaton a „Halálhajó” című 3 felvonásos

szinmű zárja be a hét műsorát. Ez utóbbinak főszereplői Psilander Valdemár, Houlberg Gudrun és Fröhlich Elsa.

— Rendkívüli legeltetési engedély.

A mutatkozó országos szárazság és gyenge takarmánytermésre való tekintettel a földművelési miniszter a múlt évi idevágó rendeletének hatályát az évre is kiterjesztette. Ezáltal felhívta a vármegyei közig. bizottság gazdasági albizottságát, aogy úgy a Rendkívüli legeltetésre, mint a lombtakarmányszedésre és fűszérésre vonatkozó kérelmek *szóron kívül* tárgyalásánál a 118130/1917. sz. F. M. körrendeletben foglaltak értelmében járjon el. A nevezett bizottság tehát figyelmezteti az *állami* kezelés alatt álló megyebeli erdők tulajdonosait, hogy ily irányú kérvényeiket közvetlenül a veszprémi m. kir. állami erdőhivatalhoz, a többiek pedig a győri kir. erdőfelügyelőséghez nyújtják be.

Iskolaszerek, rajzszerk, papirok,
minden e szakba vágó cikkek a
legolcsóbb áron kaphatók

PÓSA ENDRE
könyvkereskedésében

Veszprém, Rákóczy-tér 3. sz.
(Saját ház.) Telefon 93.

Minden iskolában használható
tankönyvek raktáron vannak.

BIRTOKOKAT

keresek megvételre, tekintet nélkül terjedelmükre. Közlendő a birtok művelési ága, termérték, a birtok tehertertelei, részletes leírása az épületeknek, fundus instruktus részletezése, vasuti állomás a birtok ára.

Ajánlatokat kér:

farádi Balogh Constantin
banküzlet

Budapest, VI., Vörösmarty-utca 41.

Telefon 170-91.

KÖLCSÖNÖKET

közleltviselőknék, nyugdíjasoknak fizetési előjegyzésre életbiztosítással kezesség nélkül, továbbá földbirtokokra, házakra ötven évtől egész halvanót évi törlesztésre, második helyre tíz évi törlesztésre.

Veszek örökségeket, házrészeket, életbiztosítási kötvényeket, ezüstneműket.

farádi BALOGH CONSTANTIN

BUDAPEST, VI., Vörösmarty-utca 41. szám.
Telefon 170-91. (Válaszbélyeg esatolandó)

Tisztelettel tudatjuk, hogy a
Siófoki Központi Tejesarnokot
megvettük.

Bárki másnál
előnyösebb feltételek
mellett vásárolunk

tejet.

Arajánlatokat kér:

Havasi Vajvállalat

Siófoki Tejesarnoka Siófok,
vagy Központja Kaposvár.

Balaton mellett keresek
ötventől száz holdig
szántóföldet,
jó lakóházat
és szőlőt
is megvételre.

JÁRMY,

Döge, Szabolcsmegye.

Adakozunk az elesett hősök
özvegyei és árvái javára!

Viszketegséget, Sömört, Rührt

leggyorsabban elmulasztja
a D. Fleisch-féle eredeti
főrványesen védett

„Skaboform“-Kenőcs.

Nincs szaga, nem piszkít. Mindig eredeti pevesítés Dr. Fleisch-félet kérjünk.
Próba tégely 3 K, nagy tégely 5 K,
családi tégely 12 K.

Veszprém és vidéke részére főraktár:

Koosuba Humil „Fekete sz.” gyógyszerlára
Veszprémben.

Vételnél a Skaboform-védjegyre ügyeljünk

„DIADAL“

ruhafestéket használjon, ha szépen
és jól akarja a ruháit festeni.

Ára csomagonként 70 fillér.

Egyedüli raktár:

STEINER BÉLA drogéria

Székesfehérvár, Kossuth-u. 7.

Viszontelárusítóknak árkedvezmény

Birtokot

10-től 100 holdig,
esetleg erdővel
nagyobbat is, lakóházzal, melléképületekkel megvenne

ifj. Miskolczy Imre
osztálytanácsos

Budapest, Zádor-utca 44. sz.

**Hirdetéseket fölvesz
a kiadóhivatal.**